

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia wszystkich spornych towarów.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, jak również art. 50 ust. 1 i art. 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (zastąpione rozporządzeniem nr 207/2009).

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2009 r. — Fédération Internationale des Logis przeciwko OHIM (przedstawienie kwadratu koloru zielonego)

(Sprawa T-282/09)

(2009/C 220/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fédération Internationale des Logis (Paryż, Francja) (przedstawiciel: B. Brisset, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Pierwszą Izbę Odwoławczą OHIM w dniu 22 kwietnia 2009 r. w sprawie R 1511/2008-1 i dopuszczenie rejestracji rozpatrywanego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający kwadrat koloru zielonego dla towarów i usług z klas 3, 18, 24, 43 et 44 — zgłoszenie nr 6 468 789

Decyzja eksperta: oddalenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ szczególne i specyficzne przedstawienie kwadratu o wypukłych bokach koloru zielonego posiada odróżniający charakter w odniesieniu do towarów i usług, dla których dokonane jest zgłoszenie w zakresie, w jakim elementy te nadają temu znakowi towarowemu oznaczającemu wspomniane towary i usługi odróżniający wygląd.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2009 r. — CEVA przeciwko Komisji

(Sprawa T-285/09)

(2009/C 220/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA) (Pleubian, Francja) (przedstawiciel: J.-M. Peyricol, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- po pierwsze, stwierdzenie braku uzasadnienia tytułów wykonawczych z dnia 11 maja 2009 r. wynikających z czterech not obciążeniowych Komisji Europejskiej nr 3230901933, nr 3230901935, nr 323090136 i nr 3230901937 z dnia 11 maja 2009 r.;
- po drugie, stwierdzenie ryzyka bezpodstawnego wzbogacenia się przez Komisję w razie zwrotu przez CEVA kwoty w wysokości 173 435 EUR powiększonej o odsetki za zwłokę;
- w związku z tym stwierdzenie nieważności tytułów wykonawczych wynikających z czterech not obciążeniowych nr 3230901933, nr 3230901935, nr 323090136 i nr 3230901937 z dnia 11 maja 2009 r.;
- wreszcie stwierdzenie naruszenia przez Komisję postanowień umownych umowy nr Q5RS-2000-31334 zwanej SEAPURA;
- w szczególności stwierdzenie naruszenia postanowień art. 22 5° § 3 załącznika II, art. 3.5 załącznika II do umowy nr Q5RS-2000-31334;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności tytułów wykonawczych wynikających z czterech not obciążeniowych nr 3230901933, nr 3230901935, nr 323090136 i nr 3230901937 z dnia 11 maja 2009 r.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności tytułów wykonawczych, w których Komisja żąda zwrotu pełnej kwoty zaliczek wypłaconych skarżącej w ramach umowy SEAPURA nr Q5RS-2000-31334 dotyczącej projektu w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty oparte na:

- braku wystarczającego uzasadnienia, w zakresie w jakim Komisja oparła się na domniemywanym naruszeniu zobowiązań umownych przez skarżącą, przy czym nie przedstawiła okoliczności prawnych i faktycznych na poparcie tego twierdzenia;

- naruszeniu zasady zakazującej bezpodstawnego wzbogacenia, ponieważ wskutek zwrotu pełnej kwoty, której dochodzi Komisja, instytucja ta wzbogaci się bezpodstawnie, zważywszy że dysponuje ona efektami prac i badań przeprowadzonych przez skarżącą, chociaż nie zapłaciła za nie;
- naruszeniu przez Komisję jej uprawnień kontrolnych w trakcie wykonywania umowy.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2009 r. — Intel przeciwko Komisji

(Sprawa T-286/09)

(2009/C 220/86)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intel Corp. (Wilmington, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: N. Green, I. Forrester, QC, M. Hoskins, K. Bacon, S. Singla, Barristers, A. Parr i R. MacKenzie, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji C(2009) 3726 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie COMP/C-3/37.990 — Intel;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie lub znaczące obniżenie kwoty nałożonej grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez Intel.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi na podstawie art. 230 WE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 3726 z dnia 13 maja 2009 r. w sprawie COMP/C-3/37.990 — Intel, w której uznano, że dopuściła się ona jednego ciągłego naruszenia art. 82 WE i art. 54 porozumienia EOG w okresie od października 2002 r. do grudnia 2007 r., polegającego na wdrożeniu strategii mającej na celu eliminowanie konkurentów z rynku jednostek centralnych x86 („CPU”). Ponadto skarżąca wnosi o uchylenie lub obniżenie nałożonej na nią grzywny.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze twierdzi ona, że Komisja naruszyła prawo:

- a) uznawszy, że warunkowe obniżki udzielone przez Intel jej klientom miały per se charakter abuzywny ze względu na to, że były one warunkowe, nie wykazawszy jednak, jakoby mogły one rzeczywiście prowadzić do wyeliminowania konkurencji;

- b) oparłszy się na instytucji nadużycia eliminującego określanej mianem „nagich ograniczeń” i nie przeprowadziwszy w tym względzie jakiegokolwiek analizy eliminacji konkurencji (a nawet jej możliwości lub prawdopodobieństwa);
- c) nie zbadawszy, czy warunki, na jakich klientom przyznawane były rabaty, stosowane były na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub czy wywierały one natychmiastowe, istotne, bezpośrednie i przewidywalne skutki na terenie Wspólnoty Europejskiej.

Po drugie skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła wymogi obowiązujące w zakresie oceny dowodów. Tak oto Komisja nie wykazała, że warunkiem udzielania przez Intel rabatów było to, by klienci nabywali od Intel jednostki centralne x86 w ilości zaspakajającej ich całe lub prawie całe zapotrzebowanie na takie jednostki. Ponadto w celu ustalenia, czy rabaty udzielane przez Intel mogły skutkować ograniczeniem konkurencji, Komisja posłużyła się kryterium zwanym „kryterium równie skutecznego konkurenta” („AEC”), jednakże popełniła ona liczne błędy w zakresie analizy i oceny dowodów w związku z zastosowaniem tego kryterium. Komisja pominęła także inne rodzaje dowodów, które były istotne dla oceny skutków obniżek stosowanych przez Intel. W szczególności Komisja:

- a) pominęła dowód prowadzący do wniosku, że w okresie zarzucanego naruszenia jeden z konkurentów Intel znacząco zwiększył swój udział w rynku oraz zysk, przy czym jego niepowodzenia dotyczące pewnych segmentów rynku lub pewnych producentów oryginalnego sprzętu („OEM”) były wynikiem jego własnych niedociągnięć;
- b) nie wykazała istnienia związku przyczynowego między tym, co uznała ona za warunkowe obniżki, a decyzjami klientów Intel o rezygnacji z dokonywania zakupów u tego konkurenta;
- c) nie dokonała oceny dowodu dotyczącego kwestii oddziaływania obniżek udzielanych przez Intel na zachowania konsumentów.

Po trzecie skarżąca podnosi, że Komisja nie wykazała, jakoby Intel wypracowała długoterminową strategię eliminowania konkurentów. Taki wniosek nie jest poparty dowodami i nie jest on uprawniony w świetle fragmentarycznego charakteru dotyczących każdego z klientów Intel twierdzeń Komisji (zarówno w odniesieniu do objętych tą strategią produktów, jak i okresu jej stosowania).

Skarżąca utrzymuje także, iż należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w całości lub w części ze względu na to, że w postępowaniu administracyjnym Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne, co w istotny sposób naruszyło prawo Intel do obrony. W szczególności Komisja:

- a) nie umożliwiła Intel ustnego ustosunkowania się do treści dodatkowego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów oraz pisma dotyczącego okoliczności faktycznych, mimo iż w pismach tych podniesiono zupełnie nowe zarzuty i powołano się na nowe dowody, na których w znacznej mierze oparto się w zaskarżonej decyzji;